

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Consilia Dei occulta & sanctissima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

deberetis, quam stationem, deserere. Et me
quidem Deus iussit hic consistere, & quam
vitæ rationem teneo, præscripsit, an ab ea vos
me potestis deducere? O Criton Criton, si
hæc est voluntas Dei, est & mea. Anitus &
Melitus me necare possunt, nocere non pos-
sunt. Deum immortalem! quam homo iste
divinè locutus fuisset, si præter naturale lu-
men rationis, quo erat præditus, habuisset &
fidei supernaturale. Si cognovisset Deum non
solum ut naturæ suæ conditorem, sed ut re-
paratorem etiam ac Redemptorem immenso
plenum nostri amore, quem testatus est tam
huculenter, & testatur quotidie paternâ quam
gerit nostri curâ. Discamus vel ab Ethnico
hanc conformitatem voluntatis nostræ cum
divinâ.

CAPUT. IV.

Quomodo Deus unumquemque deducat
per viam salutis suæ: & quid faciendum ut
eam cognoscamus & sequamur.

§. I.

Consilia Dei occulta & sanctissima.

Scriptores sacri de Deo tractantes sensu al-
legorico & captivi intellectus nostri accõ-
modato, tribuunt illi corpus, caput, oculos,

brachia, manus, cor, viscera, imò & capilli
quos modo dicunt nigros instar corvorum
Cant. 5. modo albos instar nivis aut le-
mundissimæ. *Apoc.* 1 Per capillos doctissimi
Theodoretus in *Cant.* 5. significari vult
cia Dei, quæ sunt purissima, sanctissim-
rissima, & justificata in semetipsa, ut *Psal.*
psal. 18. loquitur. Atque hæc prima prima
sunt quæque probatione aut illustra-
non indigent, quamquam primo statu
pectu videntur esse omnino obscura, pro-
da & inexplicabilia. Verissimum enim
nobis rationem reddi non posse cur inter
mines ejusdem naturæ ac conditionis,
jussidem prototypi imaginem creatos, ali-
perent, alij pareant, illi clavum teneant
stivam, hi lacernâ & centonibus, isti pur-
& bysso vestiti: alij in *Repub.* obtineant
cum pedum, velut fæces populi, quisque
urbis, totâ vitâ volutentur in cæno & in
bus, alij in ea emineant velut oculi, cere-
lingua: ceterorumque magis nobilium
ctiones membrorum obeant in gubernam-
ne politici corporis. Hæc occulta & insen-
bilia sunt judicia Dei per capillos nigros
umbrata, Aliunde tamen, quia novimus
nitam Dei in omni genere perfectionis
sanctitatem, dubitare nullo modo possit

quin hæc officiorum statuum & functionum
 quas hominibus distribuit, tam differentium
 partitio sit sanctissima, justissimaque consilio
 prudentissimo atque incomparabili facta.
 Cum enim Deus sit ipsa justitia, sapientia, &
 sanctitas essentialis, nihil potest nisi justissi-
 me, sapientissime, ac sanctissime facere, Cum
 verò consideramus divinam misericordiam
 atque bonitatem, quæ infinites excedit om-
 nem intelligendi vel eloquendi vim nostram
 possumusne nobis persuadere à Deo immen-
 sæ charitatis fonte quidquam posse proma-
 nare in ruinam aut injuriam suarum creatu-
 rarum in primisque hominum quos vivas sui
 imagines agnoscit, in quibus tam eximia de-
 pinxit divinitatis suæ lineamenta? Possumne
 credere Patrem amore affectuque tenerrimo
 complectentem filios suos, repente tyrannū
 existere in aliquem illorum, destituendo in
 miseriarum foveam delapsū, & non potius
 succurrere ut, ad quæ genuit, finem assequa-
 tur? *Numquid enim vanè constituisti omnes fi-
 lios hominum?* quærit psaltes; nunquid fortui-
 tō & sine consilio, o Sapiencia increata, dedi-
 sti mihi hanc animam, aptasti hoc corpus, u-
 triusque naturam sic conformasti? Nunquid
 casu factum, quod vitalem auram hausimus
 tali loco ac tempore, talibus parentibus, do-

no, cognatione, tali indolè ac complexio-
 quibus inter se homines mirabili varietate
 differunt? Hoc temerè fieri nequaquam
 tuit. Immò crederem potiùs uti, S. Augustinus
 §. de civis. cap. 9. ait, Deum nullum esse, qui
 vel in hac re divinam sapientiam ac boni-
 tem requirerem. Hæc sunt judicia Dei in-
 culata, innocua, & irreprehensibilia per
 nos, nivis instar candidos designata.

§. II.

*Consilia Dei semper tendunt in bonum
 nostrum.*

Fateamur igitur necesse est, quod
 Deus optimus maximus Pater noster
 & Conditor, ita habeat perfectissimam
 scientiam omnium conditionum vitæ
 corporis & animæ, inclinationum omni-
 um talentorum, operationum & functionum
 omnium vivendi generum quibus homines
 in hoc mundo inter se differunt, nec
 rerum quæ nobis utiles sunt & salutare,
 etiam quæ damnosæ ac noxiæ. Jam
 non sit difficilius largiri ista quam
 utpote omnia sub potenti ejus manu con-
 tuta & subiecta voluntati, inferre sanè po-
 mus, quod infallibiliter donet nobis ea
 sunt magis è re nostrâ, hoc est quæ conducunt